

РЕШЕНИЕ

№ 5454

гр. София, 19.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 23.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **11871** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.152 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на А. Х. Т., ЕГН [ЕГН] от [населено място], срещу Решение № 1488/27.09.2021 г., с което е потвърден Ревизионен акт

№ Р-22221317005059-091-001/08.07.2021 г., издаден от М. Й. С. - орган, възложил ревизията и М. В. И.- ръководител на ревизията, относно установени задължения за ДДС по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в общ размер на 207 271.00 лв. и лихви в размер на 80 325.53 Лв. за данъчни периоди от м. 12.2014 г. до м. 12.2019 г. и по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ данък върху доходите на физическите лица в размер на 163 131,02 лв. и Лихви в размер на 53 615,63 лв. за периодите от 2014 г. до 2019 г.

Изложени са твърдения за незаконосъобразност, неправилност, преоцесуално и материално незаконосъобразен и необоснован, жалбоподателя иска отмяната му от съда.

В с.з. жалбоподателя редовно призован, чрез адвокат Б., поддържа жалбата и счита същата за основателна. Претендира направените по делото разноски. Представя писмени бележки.

Ответникът, редовно призован, чрез процесуален представител отправя твърдения за неоснователност на жалбата и прави искане за отхвърлянето ѝ по същество. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По фактите.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221317005059-020-001/02.08.2017 г., връчена на 20.07.2020 г, по реда на чл. 32 от ДОПК, издадена от М. Й. С., па длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложена ревизия на А. Х. Т. за определяне на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2011 г. до 31.12.2016 г. Определен е екип за извършване на ревизията - В. С. Г., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията й М. В. И., на длъжност старши инспектор по приходите. Сроктът за извършената ревизия до 3 месеца от връчване на ЗВР, считано до 20.10.2020 г.

Първоначалната ЗВР е изменена със Заповед за изменение На ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22221317005059-020-002/20.08.2020 г., връчена по чл. 32 от ДОПК на 29.10.2020 г., издадена от органа, възложил ревизията, с която е изменен обхвата на ревизията, като е включено и определяне на задълженията за годишен авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периодите от 01.01.2014 г. до 31.12.2019 г. и данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2019 г.

Със ЗИЗВР №Р-22221317005059-020-002/19.10.2020 г., връчена лично на жалбоподателя на 15.12.2020 г. е променен състава на ревизиращия екип, като за ръководител на ревизията е определен М. В. И. - старши инспектор по приходите. Сроктът за приключване на ревизията е продължен до 18.12.2020 г. Със ЗИЗВР №Р-22221317005059-020-002/08.12.2020 г., връчена на лично на 15.12.2020 г., в обхвата на ревизията е включено определяне на задълженията по ЗДДС - за ДДС за периодите от 01.12.2014 г. до 31.12.2019 г. Със ЗИЗВР №Р-22221317005059-020-002/16.12.2020 г., връчена на електронен адрес, извън системата на 19.05.2021 г. е продължен срокът за завършване на ревизията до 18.03.2021 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221317005059-092-001/08.06.2021 г., връчен на 08.06.2021 г. по електронен път. В срока и на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено писмено възражение срещу констатациите в РД, което е прието за неоснователно.

Ревизията е приключила с РА №Р-22221317005059-091-001/08.07.2021 г., издаден от М. Й. С.- орган, възложил ревизията и М. В. И.- ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 08.07.2021 г. В хода на ревизията, с цел изясняване факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на жалбоподателят, са извършени процесуални действия, подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени две Искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/, с което са изискани документи, писмени обяснения, както и за извършваните интернет продажби на стоки чрез куриерски дружества; данни относно произхода на продаваните стоки; осчетоводяването на получените приходи от продажби както от интернет магазина, така и от търговския обект, ако има такъв. Не са представени изисканите документи и писмени обяснения.

Изготвено е второ ИПДПОЗЛ №Р-22000119008420-040-001/13.07.2020 г., връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Не са представени изисканите документи.

С ИПДПОЗЛ №Р-22221317005059-040-001/12.08.2020 г. е изискано представянето на информация за притежавани банкови сметки и извлечения, доказващи движението и

наличностите на парични средства по тях, за периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2019 г. или представянето на декларация за разкриване на банкова тайна. В определения срок по ДОПК не са представени изисканите документи и писмени обяснения.

С цел осъществяване на контакт с ревизираното лице е поискано съдействието на СДВР с писмо №Р-22221317005059-032-001/12.10.2017 г. С писмо вх. №58-00-2415/05.12.2017 г. е получен отговор, според който органите на МВР не са открили жалбоподателя на адреса му. При проведен разговор по телефона същият е заявил, че не желае да съдейства на органите по приходите, т. к. го тормозели психически. Изготвено е повторно Искане с №Р-22221317005059-032-002/ 08.12.2017 г. до Второ РУ на СДВР, като отново е изискано съдействие за призоваване на А. Т.. Получен е отговор е вх. №58-002415/23.01.2018 г., съгласно който органите на МВР са установили контакт с бащата на ревизираното лице, който е заявил, че синът му е заминал за К. и не знае кога ще се върне в Р България.

Ревизиращият екип е установил, че към момента на осъществяване на тези процесуални действия са постъпили множество сигнали за извършавана електронна търговия и неспазване на законодателството, в който се твърди, че А. Т. отчита приходи, не изпълнява изискванията на Закона за защита на потребителя. Заведен е сигнал на 26.02.2018 г., т. е. след срещата с бащата на жалбоподателя. Който е твърдял, че синът му е напуснал страната.

Приходните органи са изпратили друго Искане с №Р-22221317005059-999-002/02.04.2020 г. за съдействие за Призоваване до 02 РУ СДВР. Не е получена информация за откриване на жалбоподателя. С вх. №11-00-744/01.06.2020 г. в ТД на НАП С. е получено Постановление за възлагане на проверка на А. Т. във връзка с подаден сигнал до Главна дирекция „Национална полиция“ /ТДНП/.

Съгласно приложена към постановлението справка с рег. №328600-20039/ 08.04.2020 г. на ТДНП. На 09.03.2020 г. е проведен тел. разговор с А. Т., но същият е получил отговор, А. Т. е призован, но е отказал да получи призовката,

С Протокол за присъединяване на документи № Р-22221317005059 П.-001/14.08.2020 г. са присъединени доказателства от проверка, приключила с издаването на протокол №П-22221320043272-073-001/09.06.2020 г. С Протокол за присъединяване на документи №Р-22221317005059-П.-002/04.02.2021 г. са присъединени доказателства от проверка, приключила с издаването на протокол №П- 2221320043272-041-004/09.06.2020 г.

Изпратени са запитвания до всички банкови институции, регистрирани на територията на страната. От получените отговори било установено, че лицето има разкрити банкови сметки, описани в РД. С определение на съда е допуснато разкриването на банкова тайна.

От извършена справка в Търговския регистър, било установено, че А. Т. не е участвал в капитала и управлението на търговски дружества.

В хода на ревизията са установени платени разходи по фактури, отразени в дневниците за продажби на регистрирани по ЗДДС лица за периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2019 г., конкретно посочени по години в РД.

С писмо от [фирма] с изх. №15928/04.11.2020 г. е представена информация за всички изпратени пратки; получени наложени платежи; получени парични преводи; снимки на документи, показващи изплащането в брой на наложен платеж - папка разходни касови ордери /РКО/ и парични преводи - папка post dc, в която не фигурира банкова сметка. Приложена е обобщена информацията за изплатени наложени платежи й

пощенски парични преводи на жалбоподателя за периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2019 г., конкретно описани по периоди. Било установено, че същите са с име на получил сумата Т. -клиент на [фирма]. Ревизиращият екип е констатирал, че положеният подпис отговаря на подписа на връчената лично на жалбоподателя ЗИЗВР. Приели са още, че ревизираното лице е получател на наложените платежи и пощенски парични преводи, събрани от [фирма].

Всички констатации за предлаганите продукти и установените данни от интернет пространството са обективирани в протокол №Р-22221317005059-1173-001/07.06.2021 г.

Въз основа на доказателствата ревизиращите са заключили, че А. Х. Т. е извършвал електронна търговия като физическо лице и е получавал суми по наложени платежи и пощенски парични преводи, описани по периоди в РД: за 2014 г. - в размер на 68 045,08 лв.; за 2015 г. - в размер на 164 966,50 лв.; за 2016 г. - в размер на 294 859,00 лв.; за 2017 г. - в размер на 303 030,50 лв.; за 2018 г. - в размер на 205 436,60 лв. и за 2019 г. - в размер на 267 362,55 лв.

Предвид установените данни за укрити приходи от изплатени наложени платежи от куриерското дружество органите по приходите са изготвили Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК №Р-22221317005059-113-002/08.12.2020 г. на 19.05.2021 г. Получено е становище от адв. Н. П., АК П., в качеството на пълномощник на ревизираното лице. Изготвено е Уведомление по чл. 17, ал. 1, т. 2 от ДОПК №Р-22221317005059-139-001/18.11.2020 г., връчено на 19.05.2021 г. по реда на чл. 30, ал. 6 от ДОПК. Изготвено е ИПДПОЗЛ №Р-22221317005059-040-002 07.12.2020 г., връчено на 19.05.2021 г. по реда на чл. 30, ал. 6 от ДОПК. В определения срок не са представени изискваните документи и писмени обяснения. На основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК, за определяне на основата за облагане по ЗДДФЛ за периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2019 г. и за ДДС за периода 01.12.2014 г. до 31.12.2019 г. е направен анализ на всички относими към ревизираното лице обстоятелства.

След извършен анализ на банковите сметки е констатирано от приходните органи, че А. Т. с откривал депозити в особено големи размери, като сумите за откриването им са внасяни па каса в клон на съответната банка. Установено е, че жалбоподателят няма декларирани и доказани доходи, никога не е работил по трудови правоотношения, които да обусловят откриването на депозити в размер на стотици хиляди лв. и наличностите по банковите сметки, поради което е прието, че основният източник на средства са приходите от извършваната търговска дейност от А. Т.. Сделките са свързани с продажба на стоки с наложен платеж чрез сайтове за безплатни обяви и е доказано, че в негова полза са събрани суми от наложени платежи в особено големи размери.

Въз основа на събраните доказателства и установените обстоятелства е обоснован извод, че ревизираното лице е извършвало многократно и системно търговски сделки, посредством сайтове за безплатни обяви, която дейност е търговска по силата на чл. 1 от Търговския закон /ТЗ/

Жалбоподателят не е регистриран като търговец по реда на ТЗ. Същият не е подавал годишни данъчни Декларации /ГДД/ по чл. 50 от ЗДДФЛ за ревизираните от 2013 г. до 2019 г. и не е декларирал доходи. Предвид установеното, ревизиращият екип е обобщил, че реализираните доходи от А. Х. Т. подлежат на деклариране с ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ, в Приложение 2, като доходи от дейност като ЕТ за периодите от 2014 г. до 2019 г.

Във връзка с горепосоченото и на основание чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ върху реализирания от ревизираното лице доход, след приспадане на документирани разходи, е установен данък в размер на 15% върху нетна данъчна основа /без ДДС/, формирана след приспадане на съответните разходи, както следва: за 2014 г. приходи в размер на 66 716,58 лв., разходи в размер на 1 286,04 лв., дължим данък в размер на 9 814,58 лв.; за 2015 г. приходи в размер на 137 472,08 лв., разходи в размер на 4 112,14 лв. и дължим данък в размер на 20003,99 лв.; за 2016 г. приходи в размер на 245 715,83 лв., разходи в размер на 1 889,48 лв. и дължим данък в размер на 36 573,95 лв.; за 2017 г. приходи в размер на 252525,42 лв., разходи в размер на 585,97 лв. и дължим данък в размер на 37 790,92 лв.; за 2018 г. приходи в размер на 171 197,17 лв., разходи в размер на 653,35 лв. и дължим данък в размер на 25 581,57 лв. и за 2019 г. приходи в размер на 222 802,13 лв., разходи в размер на 362,09 лв., и дължим данък 33 366.01 лв.

Органите по приходите са установили наличие на основания за задължителна регистрация по реда на ЗДДС, считано от 28.07.2013 г. За периода от 2013 г. до 31.12.2019 г. е реализиран облагаем оборот от Извършени облагаеми доставки в размер на 1 427 694.38 лв. Облагаемият оборот включва сбора от получените суми от наложен платеж, изплатени от [фирма]. Същевременно жалбоподателят не е изпълнил задължението си по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС за подаване на заявление за регистрация в 14- дневен срок от изтичането на данъчния период, през който е достигнат облагаемият оборот, в случая до 14.08.2013 г.

Съобразно обхвата на ревизията по ЗДДС от 01.12.2014 г. до 31.12.2019 г. и предвид разпоредбата на чл. 67, ал.3 от ЗДДС са определени месечни данъчни основи и дължим ДДС за периодите от 01. 12.2014 г. до 31.12.2019 г.

На основание чл. 86 от ЗДДС за установените недекларирани и неосчетоводени приходи следва да бъде начислен ДДС за всички ревизирани периоди е в размер на 207 271,03 лв. и съответно дължимите лихви в размер на 80 325,53 лв.

Обжалваното в настоящото производство решение е постановено при условията на чл. 156, ал. 6 от ДОПК във връзка с постъпила жалба срещу акта до Административен съд София град с вх. №53-04-874/26.10.2021 г. по регистъра на дирекция ОДОП С..

С цел изясняване на спорните факти по делото е проведен разпит на свидетеля В. В. К., който обяснява, че познава Т. от 2013 г. Пояснява, че е търсил работник в интернет и го е наел във фирма „АЙ ПИ К.“, да изпраща пратки по „Е.“ и „С.“. Давал му е пратки, а след това с наложен платеж Т. е взимал парите от негово име и от името на фирмата, но физически Т. се е подписвал, но парите по наложените платежи са били за фирмата. Това е продължило две години като след това го е предложил на друг контрагент, колега и е продължил да работи при него. Посочва, че го е осигурявал на граждански договор, за по около два часа на ден. Установява се още, че гражданският договор е от 2013 г., не е бил деклариран в НАП, а сумата за извършената работа му е била изплащана на ръка, без разписки. Предаването на сумите по наложените платежни му е била давана на ръка, на адрес „М. 3“, [жилищен адрес].

По правото.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби

при издаването му.

Съдът констатира, че обжалваният РА, е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок и от лице имащо правен интерес от обжалването.

Въз основа на установеното от фактическа страна и на основание приложените по делото писмени доказателства, съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, но при неправилно приложение на материалния закон.

Административният орган е счел, че правилно в хода на ревизионното производство органите по приходите са установили, че Т., в качеството му на задължено лице, е извършвал продажба на стоки, които не са инцидентни сделки, а са осъществявани редовно и с цел реализиране на приходи/доходи, в рамките на извършвана дейност по занятие и попадат в хипотезата на чл. 1, ал. 1, т. 1 от ТЗ.

Съдът счита, че е правилен изводът, че продажбата на стоки е основна търговска дейност на лицето и че следва да се приложи разпоредбата на чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ. Съгласно тази разпоредба ако физическото лице е търговец по смисъла на ТЗ, но не е регистрирано като такъв, доходите от стопанската му дейност се смятат за доходи от стопанска дейност като едноличен търговец и следва да се облагат с 15 на сто данък съобразно чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ.

В хода на ревизионното производство органите по приходи са приели, че са налице обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК – наличие на данни за укрити приходи или доходи.

В изпълнение на задължението по чл. 124, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено Уведомление №Р- 22221317005059-139-001/18.11.2020 г., че основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ и годишен и авансов данък по ЗДДФЛ ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК.

Съгласно чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК органът по приходите може да приложи установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа, когато са налице данни за укрити приходи или доходи.

В настоящият случай не се констатира да са осъществени дадените предпоставки, поради което не може да се ползва презумпцията на чл. 124, ал. 2 от ДОПК, а именно че в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 от ДОПК фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, защото наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК не е подкрепено със събраните доказателства.

Според съда от събраните в хода на ревизионното производство и в хода на настоящото съдебно производство доказателства не се установява наличието на посочените по-горе предпоставки.

С определение от 03.12.2021 г. за насрочване на делото са дадени указания на ответника, че носи доказателствената да установи съществуването на фактическите основания, посочени в оспорения акт, и изпълнението на законовите изисквания за издаването му, като възможности за това са предоставяни и в хода на съдебното

производство.

Въпреки това, доказателства в горния смисъл не бяха ангажирани, като административният орган се позовава единствено и само на представените на оптичен носител в табличен вид данни. Последните сами по себе си не представляват електронен документ и не установяват верността на отразената в тях информация, независимо дали са подписани с електронен подпис. Такъв електронен документ не са и направените снимки и такова качество не им придава обстоятелството, че файлът, на който са съхранени, е подписан с електронен подпис.

Различен извод не може да се направи на база информацията, представена от ответната страна на електронен носител, тъй като не се касае за електронен документ, а за писмени доказателства, които съгласно нормата на чл. 183 от ГПК могат да бъдат представени в оригинал или в заверен от страната препис, в какъвто смисъл са и исканията на насрещната страна.

На свой ред непредставянето на оригиналните писмени документи възпрепятства оспорващия да проведе доказването си чрез оспорване на истинността на документите, на които се позовава органът, и да защити правата си в пълен обем.

Независимо, че са представени само като снимка, находящите се на диск РКО и парични преводи не установяват съществените елементи на твърдените доставки като предмет, стойност и условия и само въз основа на тях не може да се приеме, че се касае за плащания по направени доставки, което да формира облагаем доход от стопанска дейност като едноличен търговец по смисъла на чл. 26, ал. 1 от ЗДДФЛ. Освен това, следва да се отбележи, че в по-голямата си част въпросните снимки са неясни и нечетливи, а някои от тях не визуализират в цялост снимания документ, затова и неясно остава за съда как органите по приходите са се запознали с тяхното съдържание.

Доколкото са необходими годни и относими доказателства за получаване на стоката, а в настоящия случай липсват безспорни документи, отразяващи това обстоятелство, тъй като по делото не са представени оригиналите на товарителници, РКО и парични преводи, то не могат да бъдат споделени изводите на органите по приходите за укрити доходи от жалбоподателя, след като тези изводи се базират основно на извършения анализ на данните, предоставени в електронен табличен вид от [фирма]. Съдът следва да допълни, че горепосочените обстоятелства бяха опровергани и от проведения по делото разпит на свидетеля В. В. К., който обяснява, че познава Т. от 2013 г. Установи се, че е търсил работник в интернет и го е наел във фирма „АЙ ПИ К.“, да изпраща пратки по „Е.“ и „С.“. Давал му е пратки, а след това с наложен платеж Т. е взимал парите от негово име и от името на фирмата, но физически Т. се е подписвал, но парите по наложените платежи са били за фирмата. Това е продължило две години като след това го е предложил на друг контрагент, колега и е продължил да работи при него. Посочва, че го е осигурявал на граждански договор от 2013 г., за по около два часа на дн, но последният не е бил деклариран в НАП, а сумата за извършената работа му е била изплащана на ръка, без разписки. Предаването на сумите по наложените платежни му е била давана на ръка, на адрес „М. 3“, [жилищен адрес].

Поради това с наличните по делото доказателства не се потвърждават изводите на органите по приходите за извършени от жалбоподателя продажби на стоки, съответно реализирани доходи, след като се основават само на едностранно изготвени справки и документи от куриерското дружество, които не са годни да установят предаване на

стоки и основанийето на извършените плащания

На тази база съдът приема, че твърдяното да са налице данни за укрита приходи или доходи не е доказано за целите на данъчното облагане.

Ето защо в случая не следва да се прилага правилото на чл. 124, ал. 2 от ДОПК за истинност на фактическите констатации в ревизионния акт и доказателствената тежест относно всички релевантни факти за установяване на претендираните публични задължения се носи от приходната администрация, но такова пълно главно доказване не бе проведено от ответника в настоящото производство.

С оглед на всичко посочено дотук съдът счита, че неправилно с ревизията са определени задълженията по ЗДДС и ЗДДФЛ за всички посочени в ревизионния акт данъчни периоди, поради което ревизионният акт е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

Съгласно чл. 124, ал. 2 от ДОПК, в производството по обжалването на РА при извършена ревизия по реда на чл. 122 от същия кодекс фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК е подкрепено със събраните доказателства. С тази презумпция се ползва и процесният РА, предвид събраните в хода на ревизията доказателства. Поради това задължение на органа по приходите е да установи данни за укрита приходи от Т., представляващи получени наложени платежи и парични преводи за продажби на стоки чрез куриера [фирма] през оспорения с жалбата период. В съдебното производство по оспорване на ревизионния акт, доказателствената тежест е на решаващия орган – страна по делото съгласно чл. 159, ал.2 ДОПК и не е изпълнена. В хода на ревизията и пред съда не бяха събрани по надлежния процесуален ред документите, въз основа на които се твърди, че ревизираното лице е получило доходи от продажби на стоки – товарителници, разходни касови ордери и разписки за изплатени суми. Без да са събрани по надлежния ред документите, въз основа на които са съставени, не може да се приеме, че е доказано обстоятелство по чл. 122, ал.1, т.2 ДОПК – данни за укрита приходи от продажби на стоки, чрез куриер. Съгласно чл. 183 ГПК, приложим на основание § 2 от ДР на ДОПК документите се представят в заверен от страната препис. Представените документи на оптичен носител от третото лице не представляват и електронен документ по смисъла на чл. 184 ГПК във връзка с чл. 3, ал.1 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги. - в т.см. е Решение № 10156/23.07.20 г. по адм.д. №5499/20г. на ВАС.

В съдебното производство от страна на решаващия орган не са направени други доказателствени искания за събиране на писмените доказателства, въз основа на които се твърди, че са налице данни за укрита приходи от продажби чрез куриер и техния размер, включително по реда на чл. 192 ГПК. Принципът за обективност по чл. 3, ал. 3 от ДОПК изисква истината за фактите да се установява по реда и със средствата, предвидени в този кодекс. При липса на писмени доказателства за получени наложени платежи и парични преводи, събрани по надлежния процесуален ред, настоящият състав намира, че обстоятелството по чл. 122, ал.1, т.2 ДОПК не е доказано в случая.

При този изход на спора и предвид липсата на доказателства за други направени разходи от жалбоподателя следва да му бъдат признати за дължими само направените в размер на 10 лв. - държавна такса.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. Х. Т. с ЕГН [ЕГН] ДРА № Р-22221317005059-091-001/08.07.2021 г., издаден от М. Й. С.- орган, възложил ревизията и М. В. И.- ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1488/27.09.2021 г. от Директор ОДОП С., относно установени задължения за ДДС в общ размер на 207 271.00 лв. и лихви в размер на 80 325.53 лв. за данъчни периоди от м. 12.2014 г. до м. 12.2019 г. и по ЗДДФЛ данък върху доходите па физическите лица в размер на 163 131,02 лв. и лихви в размер на 53 615,63 лв. за периодите от 2014 г. до 2019 г.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на А. Т. от [населено място] сумата в размер на 10 лв. (държавна такса).

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от съобщаването му пред ВАС.

СЪДИЯ: